

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/649/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814205703
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7814205703.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu BL Telecom collection, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, proti žalovanému J. C., K. Z. A. Č.. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa "POS", so sídlom v Prešove, Námestie legionárov č. 5, zastúpeného JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Urbánkova č. 6, v konaní o zaplatenie 443,67 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 27.4.2015 č.k. 10C/171/2014-58 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania v sume 16,69 eura platbou JUDr. Monike Marjanovič, advokátke do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 28 eur s ročným úrokom z omeškania vo výške 9,25 % zo sumy 14 eur od 18.06.2011 do zaplatenia a 9,50 % zo sumy 14 eur od 18.08.2011 do zaplatenia na účet žalobcu v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku; v prevyšujúcej časti žalobu zamietol; hlavným účastníkom náhradu trov konania nepriznal a žalobcu zaviazal nahradiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 69,97 eura na účet jeho právnej zástupkyne.

Týmto rozsudkom rozhodol súd prvého stupňa o peňažnom nároku žalobcu titulom zmluvnej pokuty.

Výrok o čiastočnom zamietnutí žaloby odôvodnil súd tým, že zmluvná pokuta je neprimerane vysoká, je dojednaná ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy, a preto bola vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku (ktorú nie je možné ani moderovať), čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť.

Výrok o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným odôvodnil s poukazom na § 142 ods. 2 O.s.p. vychádzajúc z toho, že žalobca bol v konaní úspešný len čiastočne a to v 6 % k celku (žalobcom žalovaná bola istina vo výške 443,67 eura a priznaná mu bola istina vo výške 28 eur) a žalovaný si v konaní náhradu trov konania neuplatnil, a preto im náhradu trov konania nepriznal.

Vzhľadom k tomu, že vedľajší účastník je zastúpený advokátkou a zdieľa osud žalovaného priznal mu náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v súlade s vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. a to za 2 úkony právnej pomoci spočívajúce v prevzatí a príprave zastúpenia v sume 31,54 eura v roku 2014 (režijný paušál - 8,04 eura) a za písomné podanie na súd rovnako v sume 31,54 eura v roku 2015 (režijný paušál - 8,39 eura), t.j. 79,51 eura. Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu v konaní na strane žalovaného, pomernú časť náhrady trov konania, t.j. vyššie uvedených 88 % z trov právneho zastúpenia vo výške 69,97 eura

Proti tomuto rozsudku vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného zmenil a náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal. Zároveň žiadal, aby odvolací súd zaviazal vedľajšieho účastníka na strane žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania žalobcu. V odvolaní uviedol, že zo strany vedľajšieho účastníka ide o neúčelne uplatnené a priznané trovy právneho zastúpenia. Má za to, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktoré si uplatnil vedľajší účastník neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. Ďalej poukázal na skutočnosť, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Združenie (t.j. vedľajší účastník na strane žalovaného), ktorého hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukázať právny záujem na výsledku sporu. S výkonom ochrany spotrebiteľských práv Združenie naplňa svoje vlastné poslanie za účelom ktorého bolo založené. Z hlavnej úlohy a cieľa spotrebiteľského združenia vyplýva, že dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktoré je schopné poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Ak by nebola potrebná odborná pripravenosť spotrebiteľského združenia, mohlo by poskytnúť predmetnú ochranu aj iné občianske združenie zastúpené právnym zástupcom, rovnako ako spotrebiteľské združenie. Žalobca tak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu. Má za to, že vedľajší účastník do konania nepriniesol žiadny prínos vo svojom vyjadrení, ako i v mnohých iných konaniach žiadal návrh zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premlčania nároku bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať bez úradnej povinnosti. Je teda toho názoru, že vedľajší účastník ako subjekt zriadený za účelom pomoci odborného zastúpenia spotrebiteľov v súdnom konaní, teda spôsobilý na zastupovanie spotrebiteľov si neúčelne uplatnil trovy vynaložené na jeho právne zastúpenie v rozpore so zámerom zákonodarcu. V predmetnom konaní vzniká pochybnosť, či cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa, alebo profit z náhrady trov právneho zastúpenia. V závere konštatoval, že žalovaný ako hlavný účastník konania súhlas k vstupu vedľajšieho účastníka (t.j. Združenia) na jeho strane nikdy neudelil a uplatnenie domnienky v zmysle § 101 ods. 3 O.s.p. v danom prípade nie je možné z toho dôvodu, že by nešlo o vyjadrenie sa k postupu a vedeniu konania.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania. Vo vyjadrení ďalej poukázal na viacero rozhodnutí krajských súdov a uviedol, že z ničoho nevyplýva, že vedľajší účastník sa nemôže dať v konaní zastúpiť advokátom. Ďalej konštatoval, že zo žiadneho z ustanovení O.s.p. v znení do 31.12.2014 nevyplývalo, že by sa pre účinný vstup vedľajšieho účastníka do konania vyžadoval výslovný súhlas spotrebiteľa so vstupom do konania.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného a konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci vo vzťahu k trovám konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, ktorý následne aj správne právne posúdil, ak uložil žalobcovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z pomerných trov právneho zastúpenia. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd poukazuje na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré použil súd prvého stupňa a s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje.

K odvolaniu žalobcu je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru o neúčelnosti vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Ako vyplýva z citovaného zákonného ustanovenia predpokladom potrebným pre vznik nároku na náhradu trov konania je účelnosť vynaložených trov na uplatnenie alebo bránenie práva. V prejednávanej

veci bol žalovaný v konaní v 88 % (t.j. 94 % - 6 %) rozsahu úspešný, preto mu prináleží pomerná náhrada trov konania, pričom tento osud zdieľa aj vedľajší účastník. Je nesporné, že vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov konania a preto bolo povinnosťou súdu prvého stupňa skúmať, či trovy konania uplatnené vedľajším účastníkom je možné považovať za účelne vynaložené. Pre účelnosť trov platí, že trovy vynaložené účastníkom konania (vrátane vedľajšieho účastníka) musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, resp. procesná obrana proti tvrdenému nároku. V tejto súvislosti aj odvolací súd je toho názoru, že trovy konania vedľajšieho účastníka možno považovať za účelne vynaložené na bránenie práva žalovaného spočívajúce v dvoch úkonoch právnej pomoci a to v príprave s prevzatím zastúpenia a písomného podania - vyjadrenia k žalobnému návrhu. Niet pochybnosti o tom, že uplatnené trovy konania zo strany vedľajšieho účastníka boli vynaložené v súvislosti s úkonmi, vykonanými v prospech žalovaného a v súvislosti s právnymi službami, ktorých vykonanie malo vplyv na rozhodovanie súdu.

Pokiaľ žalobca namietal, že vedľajší účastník nemá právo na právne zastúpenie, resp. že má konať v konaní sám bez nároku na náhradu trov právneho zastúpenia, tento názor žalobcu nemá oporu v procesnom práve.

Účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie (§ 18 O.s.p.). Účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí (§ 24 O.s.p.). Ako zástupcu si účastník vždy môže zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť (§ 25 ods. 1 O.s.p.).

Z týchto ustanovení možno jednoznačne vyvodiť, že vedľajší účastník, rovnako ako účastník konania má právo na zastúpenie v konaní advokátom. Toto právo mu patrí bez ohľadu na to, či niekto z jeho členov má právnické vzdelanie alebo nie. Právo na právnu pomoc vyplýva aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie sú dané žalobcom uvádzané odvolacie dôvody, preto odvolací súd napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má úspešný účastník v danom prípade vedľajší účastník, preto mu súd priznal náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia a to za jeden úkon právnej pomoci - písomné vyjadrenie k podanému odvolaniu podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. v sume 8,30 eura a 1 x rež. paušál v sume 8,39 eura, t.j. 16,69 eura.

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.